

354. Készülj Urad elé, lelkem

Vad Péter Zsigmond

1. Ké - szülj U - rad e - lé, lel - kem,
2. Mint je - gye - se é - gó vágygyal,
3. Én Meg - váltóm, én ki - rá - lyom,

É - kes - sé - ged a hit le - gyen!
Si - ess hoz - zá buz - gó - ság - gal!
Bé - kes - sé - ge - det kí - vá - nom,

Rakd le bü - nöd sú - lyos ter - hét,
A - mit so - ha ész nem ér fel:
Lel - kem - ben a szent vágy é - get,

I - mádd Meg - vál - tód ke - gyelmét!
Meg - kí - nál nagy ke - gyel - mé - vel;
Hogy le - hes - sek te ven - dé - ged,

5

Nézd, ma üd - vö - zí - tő U - rad
Zör - get és kar - ját ki - tár - ja,
Hogy te - benned, né - kedél - jek,

Szent asz - ta - lá - hoz hí - vo - gat!
Fe - lelj há - lá - val szavá - ra:
Min - de - nek - kel meg - békél - jek,

Ir - gal - masan hozzádszáll ma,
É - des Jézus, térj be hoz - zám,
Hogy lé - lekben meg - ú - jul - jak,

Ki az ég és föld Ki - rá - lya.
Bű - nöm bo - csá - na - tát hozván!
Hű keb - led - re rá - bo - rul - jak.

4. Ó, Istennek nagy csodája! Lelkem álmélkodva áldja Kegyelmednek magasságát, Mérhetetlen gazdagságát:

Hogy a Krisztus teste, vére Annyi népnek lett üdvére! Titokzatos, szent eledel, Mely a lelket üdíti fel!

5. Jézus, napja életemnek, Jézus, fénye örömömnek, Jézus, szívem orvossága, Lelkem éltető világa!

Ím, asztalodhoz járulok, Színed előtt leborulok Lelkemnek üdvösségére, Nevednek dicsőségére.

6. Te, ki minket úgy szerettél, Hogy a mennyből földre jöttél, Kész voltál meghalni értünk, Hogy megváltva újra éljünk;

Kínos keresztre jutottál, Bűnösökért vért ontottál: Segíts erről emlékeznünk, Az óembert levetkeznünk!

7. Jézus, életnek kenyere, Szeretetnek mély tengere, Táplálj, üdíts vacsoráddal, Vegyem méltó hál'adással!

Érezzem ez eledelben, Hogy kegyelmed véghetetlen! Mennyben is majd, áldva téged, Lehessek a te vendéged!

